

رەھەندە ئەنتۆلۆجىهەكىنى مۆسىقا لە پارادايى ئەدەبىياتى عىرفانىدا (مەولانى رۇمى)، (مەولەوى تاوهگۈزى)، (جىران خليل جىران) وەك نموونە

لهون قادر عبدالرحمن

کۆنیجی کارگیری و ئابورى، زانکۆي گەشەپىدانى مەرۆنى، سلىمانى، هەريپى كوردىستان، عىراق

نوزده (19) دا زیاوه، سینهه میان ویزای ئەوهى مۇدېرىنەو لە ئەمەرىكاو فەردىنسا زیاووه
لە سەرتقاي سەدەي (20) دا رايەر ايقى شاعيرانى (مھرى) ئەرمى كىدوووه، بەلام
كارىگەزبۇونى بە (عىفارنى رۆزىھەللاتى و مەسيحى) كۆي دەكتەرەو لە چەندىن دىدى
هاوشىنەدا لەكەل عارفانى دىكەئ ئەم ناوجەو جىياندا، چونكە دەرئەنجام دىدى
عىرفان و عارفانە دىدىنىكى ئەنتۇلوجىيە دەرئەنجام ئەم سى شاعيرە وېزاي جىاوازىيەكىنان
دىدى قول و ئەنتۇلوجانە خۆيان بۇ مۇسىقاو گۈرانى دەخەنەرۇو كە بەكارھىنافى
گۈرانى و مۇسىقايە وەكۆ كەرسەيەكى ئەنتۇلۇجى. لە پارى يەكەمى ئەم توپىشىنەوەدە،
باسى چەمكى ئەنتۇلوجيا پارادايىمۇ چۈنەتى تىپوانىن بۇ مۇسىقامان كىدوووه لە
دىدىنىكى ئەنتۇلوجىيەو. لە پارى دووهەدا باسمان لە عىرفان و ئەدەبىاتى عىرفانى كىدوووه
كە زەمینەو كەرسەى توپىشىنەوە كەمى ئىئەمەيدۇ پاشان باسمان لە (جەد) و (سەياغ)
كىدوووه كە بەكارھىنائىكى عارفانى ياخود عىرفانىنە هونەرى دەكى خۆشە بەواتا
هاوجەرخەكى. لە پارى كۇتاپىدا نۇونەتى هۇنزراوهكەنلى ھەرسى شاعيرمان هېنىناوه كە
دىدە ئەنتۇلوجىيەكەن ئەوان دەسىلمىنلى بۇ مۇسىقا.

نهم توشیته و هیمه مان ره و شیکی به راور دکار یانه کرتوشه بر به میتوذی بونیاد گرانه هی و هسفی به ثامانی ماقنیستکردنی رهه نده شارا ووه و میتا فیزیکه کانی تیو دهق.

2. پاری یه کم: نه تولوچیا - موسیقا به دیدیکی نه تولوچیانه - پارادایم

۱. ئەتتۇلۇجىا (انطولوجىا):

له واتای گشتی وشهکده، به بهشیک له زانستی فهلهسهه ناوزد دهکیت که بهدواوی پرسیارگلهیکی وده (بیون چیه؟) یاخود (چ تاییههندیکی هاویوهش لهیوان تههواوی موجوداتی بیونندا ههیه). له فلهسهه دا ئەنتلۇچىجا سیستېکه له دیدى جیاواز بەلام له دیدگایکی تاییهتهوه بق (بیون) پېكھاتووه، كە ئەۋیش دیدیکی قول باخود ئەنتلۇچىجە (حلە: دەنالا، ۲۰۰۹، ۱۱۲).

لهم توبیزینه و پهدا کار له سر دیدی عارفانه ده که نه ک فهم لسه فیانه، به لام
نه تنو لوجیه، چونکه را و را فهیکی قوله له سر بعون و په یوندی نه تنو لوجیانه موسیقا
به بعونه و.

پوخته-ئم تویزینه و یه هاویه شی دیدی عیرفانیانه دهرده خات بُو با بهتیکی و یه
مُؤسیقاو هونه ری لیریکا له نهدیه بیات عیرفانیدا، و ترای جیاوازی ئائیو زمان و
سه ردم، هاوکات جیاوازی بنه‌هقی مه پارادایم له کفل پارادایم ئائیو له سه ردمه
هاوچه رخدا. بدگلکو زه مینه و کرمسه‌ی نهم سه‌ملاندنه‌ش هۇزراوه‌ی شاعیراتیکی مه‌زني
و یه مولانا ری پوئی و مهوله‌ی تاوه‌گوزی و جبران خلیل جرانه، که به شیکاری
و تویزینه‌وه له هۇزراوه‌کانیان پهی بهو راستیبه ده‌بین که دیدی ئائینی و برهه‌مه
نهدبی شاعیرانی عارف چه‌نده قوله و بېچجه‌وانه‌شه‌وه دیدو بېرھه‌کانی نوی چەندە
ساده و رووکه شانه‌یه.

زاراوه کلیلیہ کان- ئەنتۆلوجیا، پارادایم، عیرفان، عیشق.

۱. پیشہ کو:

مؤسیقاو گورانی، که له سهدهمی مودبرند او له باشترین حالتهیدا، له دیدنیکی نیستنیکیانه وه دهنرخنیریت، بهلام له فلسه‌فهی کلاسیک و عیرفاندا به گشتی (عیرفانی بودی، عیرفانی پیوی، عیرفانی مسیحی، عیرفانی نیسلام... هند) رهمندی زور قوولی نه تنزلوجی هه یه که مؤسیقاو گورانی دهباشه ناستنیکی بالاو به بههاتر. له ترادسیونیکی لوكالی و مک (پارسان) دا ثامیری (تهنور) پیروزی هه یه که (جوبرهئل) ای فریشته بونوهی (رفح) بارزی بکات و پچیته جهستهی مرؤفهوه ثامیری تههندوری بوزرنی. پارادایمی عیرفانی که له دیدیدا بونه مرؤف، دایده‌مآلیت له ههموو برکو پیشستنیکی میزوندو (خودی مرؤف) دهکانه سهنه‌رهی جهانیبی خوی و بووناسی، بهدهنینه‌رهی مودنیلیکی نهده‌میاتیشه که نهده‌میاتی عیرفانیه له نهده‌میاتی عیرفانیدا، ثامیره کانی مؤسیقاو گورانی، بوونته بهشیکی بهره‌دقیکی نه تنزلوجیانه بونه وجود، نه مری... هند).

لهم تویزینه و یهدا نمونه‌ی چهند هوتراوه‌یه کی (مه‌ولانای روحی) و (مه‌وله‌ی
تاوه‌گوزی) و (جبان خلیل جباران) مان و مگرتووه که یه کمیان عارف‌یک فارسیه و
سال پیش نئستا زیاوه. دو و همیان عارف‌نکی گهور، مه‌ی کو، ده له کوئتائی سه‌دهی
(850)

بُون، به کورت دهتوانین بلین مُدیلیکه له بیرکدنوه له (بُون) (عبدالی محسن). (tirat.blogfa.com).

بُو یه کمین جار نئم زاراوه (توماس کومن) له لیکولینه و کانیدا بُو (فلسنه) زانست به کاری هینا که مهستی بُو بلینت، روشی بیرکدنوه زانست شیوازکانی (استقراء) و (استنباط) و لانا و مو مُدیلیکی نوچی بیرکدنوه و مو روشی بیرکدنوه زانست گرتووه به (جیز دنالد، ۲۰۰۹).

ئیمهش لام توژنیوه، مهسته ناماهه به چونیق بیرکدنوه له (گورانی و موسیقا) بکمین به لام له مُدیل و پارادایمی عیفانیدا.

3. پاری دووم: عیفان- ئەدەپاتی عیفانی- (وجد) و سماع

أ. عیفان:

مرؤوف له به رهیانی بُونوه هملگری پرسیاره جوهه ری و ئەتتولجیه کانه، که بُو و لامدانه و بیان هریک له (ئاین)، (فلسنه)، (زانست) و لامی خوی هبو و ههیه که و لامه کانی دەرئەنجامی جیبانیی و کەرسەکانی بیرکدنوه بُو (بُون). (عیفان) روشیتکی دیکەی مُدیل بیرکدنوه به کە ته او سەرەخویه له و سیانه. ئەگەرچی قولی فلسنه ههیه و هملگری رُوحی ئاینیه، به لام له فلسنه دا جیاوازه کە سەرچاوهی معیفیه فلسنه (عقل) و هی عیفان (دل). له ئاینی باویش جیاوازه به وەی بالاتر له ئاینیکی دیاریکراوو تاییمەندی خوی ههیه و جیاوازی ئاینی ئاسانی و زەمینییکان عیفان ههیه، وەکو (عیفانی بُودی، مەسیحی، ئیسلامی، بُودی، يارسانی... هتد).

"پوش و ریگەیکی زور باوی نیوان کەلانی جیاواز، ریگەیک که بُو کەشف (حقایق) راستیه کان له (بُون) داو په بیوندی نیوان (انسان) و (حقایق) راستیه کان، روش و ریگەی عقلی و (استدلال) ناگریتە بهر، بملکو پشت به (ذوق)، (اشراق)، (وصول) (اتحاد)، دەبەستىت و بۆگېشتن بەم قۇناغانه دەستوررو و پیچکەی تاییقى دەگریتە بهر، ئاسهوارى ئەم شیوازه بیرکدنوه به لای کەلانی جیاواز له سەرجمە قۇناغە کانی میزوودا ههیه و تەنانەت ئاسهوارو و ئىنە سادەو سەرتاپی ئەم روشە له ئاین و مەزھەب و بیرو باوە سەرتاپیکانی کۈن و مرۇفی دېرىندا دەبىزىت (یېشى سید يېھى، ۱۳۷۷ھـ، ش، ۳۳).

ب. ئەدەپاتی عیفان:

ئەگەر سەرپوردىکی میزۇوى ئەدەپات بکمین دەبىنین کە پەيوندىيەکی بەرین و بەتىن لەتىوان عیفان و ئەدەپاتدا ههیه، بەتاپەنی الم ناوجە و له میزۇوى ئەدەپات کوردىدا، پەيوندەتى نیوان عیفان و ئەدەپات پەيوندىيەکی چىھەقى و هەبۈنیيە بەخۇریک ئەگەر نەلین عیفان دەپىتکی ئەدەپی کوردىيە دەتوانىن بە دلىپاوه بەلین سەرچاوهی تەقىنى کانىواي ئەدەپیيە له ساتە پەشانازىيە کە ئەدەپاتاندا، بەتاپەنی پاش دەركەوتى (طريقة) تەقىشەندى كە خودى (مەولانا خالىد) ھاواكت لەگەل عارف بُون، شاعيرىک کارامەبۇوه شىعېر يەكىن بُون له کەرسەکانی دەرىپىنى عارفانە. (زمان) بەرجەستە تۈرىن پىگەی عیفان و عارفە كە لەپىگەی زمانوه دەتوانىت پەيوندە دروست بکات به دەرۋەزەرەوە. عیفان لەگەل ئەدەپىشدا هەمان نىسبەقى هەیه و عیفان و ئەدەپات لە پیچکەی زمانوه دەگەنە خالىكى ھاۋىشى كشتى، واتە

ب. مۆسیقا بە دىدېيک ئەتتۇلۇچىانە:

مرۇشى مۇدىرەن، لەپىنا ئەستراتك كە دىن دىاردە كانداو بەمەبەستى قوتارىيۇن له راھەي مىتافىزىكىيە، پۇوي ورچەرخاند له پرسىاري ئەتتۇلۇچىانە بُو بُون و سروشت دىاردەكان بە كشتى، بەلام له دىدى فەلسەفەي كلاسيكىو پارادايى عىرفانىدا دىدى ئەتتۇلۇچىانە دەپىتىكى كەشە مەعرىفييە كەن ھەرپۇيە و لام و بەرئەنچە كائىش قول و جەوهەرىن.

(فيثاغورس)، 497ب.ز كۈچى دوايى كەدووه) كە نىزامو ياساى جىھانى بەرمەبىانى تىۋىرى زمارەكانى پۇوندەكەدووه، مۆسیقا لە روانگەمى پېكھاتەي ھارمۇنیيە، بە وىتەيەك دەزلى لە نىزامو ياساى ھاۋاڭەنگى جىھان و باوەری وابوو كە دەكىپت بە مۆسیقا دەرۇونى مەرفە ھارمۇنلىكىت لەگەل ياساى جىھان و گەردوونىدا (امين احمد، ۱۹۳۵، ل، ۳۲).

(ئەفلاطون) يش بەھەمان شىيەسى (فيثاغورس) باوەرپى بە كارىگەرى مۆسیقا ھەبوو. باوەرپى وابوو كە مۆسیقا يادكارىيە كە لە پەيبرىدەكانى رُوحى ئىمە و لە ئاوازە پې جوشەكانى جىھانى بالا و رُوح و ئاسانەكانه، بەرلەوهى بگوازىتىنە و بۇ قالى خاك بۇغان.

لە فەيلەسون بگوزەرىن (عارف) ھەرەكە چۈن لەرپىچى چاوهەكايىھە پەي دەبات بە گەورەي و كارەكانى خودا لەرپىچى (فکرو زىكراھ و بەرەدەم دلى پەيمەست دەكەت پۇوهى، لەرپىچى كۆيىكانىشىيە بەھۇي (جزبە) و (سماع) دەكەۋىتە سەرپەشىنە ئاواز و گورانى و مۆسیقى كە جۇرىيەكى تەرە لە پەي بىردىن بە حەقىقىتى ئەم بۇونە ورەو ھاۋاڭا زابۇونە لەگەل ھارمۇنى سەرچەم دەرسەتكارا و كانى ئەم بۇونە (امين احمد، 1935، ل، 32).

لە (جىنيد بغدادى) يان پرسى كە بۇچى سۆفي ئارامو بە وېقارە، بەلام كىپەر دەكەۋىتە ژىز كارىگەرى ئاوازىكىو دەجۇشى و حالى لى دىت و جولەي ناسروشتى لى دەبىزىت ؟

لە و لامدا وقى: "خواي گورە لە پەيمان ورگەرتەكە ئەزەلەوە كە پەيمان و بەتىن ورگەرتى خوايە لەگەل (نى ئادەم) پىتى فەرمۇون (السٹ یۆمک). شىرىپى و دلپەتى ئەم گونە يە لە رُوحى مۇرقىدا ماۋەتەوە، ھەرپۇيە ھەركەت ئاوازىكى خوشى كۆى لىنەدېت، چىزى ئەم گونە دىتەوە يادو بەچىزىمە دەكەۋىتە جوولە" (كاشانى عزالدىن محمود، 794ق، ل، 189).

ئەمەش ھاوشىوەي گۇتەكەي (دوالون مصرى) يە كە دەلىت "الأصوات القليلة" مخاطبات و اشارات الھېي، استودعها كل طيپ و طيپە" (كاشانى عزالدىن محمود، 794ق، ل، 190).

واتە "ئاوازى چالك بانگەپەشىت و ئامازەيەكى خوايە كە بەدەستى ژنان و پياوان پاڭ وەك (وديعە) يەك بېيان سېپەدرەوە".

ت. پارادایم:

(Paradigm) لە زاراوهى يۇناني (Paradigma) وە ورگىراوه كە بەواتاى (سەرەشق، مۇدىل) و ھاوشىوەكانى دىت. پارادايىم لە واتاى كېشىدا چوارچىۋەيەكى فەرىپەو زاراوهى كە لە فلسەفەدا بەكارىراوه و كە مەبەست لىيى ئەم بەنەمایانە كە كارىگەرىيەن ھەيە لەسەر چۈنەتى بىرکەنە و ئىمە لە باپەت دىاردەكانى جىھان و

تائمهه هاوشیوه کانیان به سازو سه‌ماوه یاخود بهی سازو سه‌ما، به کورق به چهندین جوزو شیواز، باوبووه زورجار (وچد) و (سیاع) دعوانهه تهواکاری یهکتیوون پیشی سید بیجی ۱۳۸۷ هش، ل. ۵۷).

۴. پاری سیهم: ئەننۇلۇجىايى گۈرانى و مۆسىقا لە نۇونەتى ھۆنزاوه کانى (مولاناتى رۇمى ۱۲۰۷)، (مولوى تاوه گۈزى ۱۸۰۶)، (جبان خليل جبران ۱۹۳۱)

أ. مولاناتى رۇمى:

عارف گورهه (ئەفغانى) و فارس مولاناتى رۇمى جىگە لاموهى لە (تىريقە) تەكىيدا (تەرىقەيى مولامویه)، (سیاع) و ئاوازو گۈرانى بەشىكە لە سروقى ئاینى، (سیاع) بە عىبادەتىكى گۈرورە دەزانىت بە جۈرىتىكە بازارى (قۇنىيە) دا چەندىن جار ئاوازى رېتمو دەتكى مۆسىقىيەن دەنەتىكە بىشە وەران و تىرىپەيى (ئاش) و ھاوشیوه کانى خستوپەتىيە (حال)، تەنانەت جارىكىيان گۆپى لە كەسىكە دەپتى لە بازار كە بىنسىتى (رېتىي) دەفرۇشى و بۇ سەرخچا كىشانى كېپاران ھاواردەكتات "دلكو، دلكو!"، مولاناتى خستوپەتىيە دەل و دابارپى لە (شمس) و هەر لەۋىدا بە ئاوازى (دل كۆ، دل كۆ؟) كۈرانىيەن دەلىتى و لەتىو بازارەكەدا لەكەل يارانى دەكەنونە حاڭ و ھەمو بازارەكە پىپەدەن لە جۇش و خرۇش.

مولانا (جزىيە) و حال، تەواوى بۇونى ئەمۇي داكىركىدبوو، لە خەملۇتىكە كەيدا زورجار خەرىپىكى زېنېنى (رباب) و (نەم) بۇو، تەنانەت جۈرىكىي نۇنى (رباب) كى داهىنیابوو، وەتكى سەمۇلىكى لە (رۇح) جودابووه و موشتاق كەرمانەوە بۇ رۇح سەپەرى نەم و (رباب) كە دەكىد.

مولانا لەدواي ئاشنایى بە (شمس) و دابارپى ئىلى، توشى سوتانى عىشقو دابارپ بۇو، بۇ دەرىپىنى ئەم حالىە پەنائى بىردىبەر (مۆسىقا) و (شىعەر). جىايى خۇزى و (شىمسى) كەدە باھق جىايى (رۇح) و (سەرچاۋىد پۇچ)، (نەم) و (ئاوازى نەم) كەدە دەستپەتىكى راھەكىدەن جىيەنلى بىزازو نەبىزازو. كۆي (مەنى و معنۇي) (حەكاىيەقى نەم) يە، كە شەكت لە جودايى دەكتات. كۆي (غۇلىت شىمس) كە شىعەرلى يېكىيە كانى ئەننىيەن راھىدى ساتەكانى (وچد) و (سیاع) و سەمەكەنەن (زىنەتكۈپ عبداللەيمى، ۱۳۷۷ هش، ل. ۱۶۹). تەنە ئەم ھۆنزاوهى مولانا بەسە بۇئەوە دىدى ئەننۇلۇجىيانە مولانا بۇ مۆسىقاو گۈرانى بخاتە رۇو، كە دەلىتى:

<p>نالە سرنا و آواز دەل پس حىكىان كەنھە اند اين لەن بانك چىرخشەن چىخ است اينكە خلق مۇمنان گۈيند كە آثار بېشت در بېشت آن لەن ھا بشىنوده ايم</p>	<p>چىز كى ماند، بدان ناقور كل از دوار چىخ بىرىفيم ما مى سرا پىندىش بە طنبور و حلق نەزى گەردانىد كە آثار بېشت ماھەم اجزاي آدم بوده ايم</p>	<p>كىچە بىما رېخت آب و گل شكى يادمان آيد از آتها اند كى (يلخى جلالىدىن محمد، ۱۳۸۷ هش.)</p>
--	---	--

واتە: نالەمى زۇرناو ئاوازى دەھۆل، شتىكەن یاخود شتاتىكىن كە كەنائى گشتى

(زمان) دەپتە ھۆكاري بەرجەستە (كە دەرىپىنە) بۇ ھەردووکان (فولادى علیرضا، ۱۳۸۹ ه. ش.).

لېزەدا بەپىوپىستى دەزانم ئامازى بەمەكەم كە ھەرۋەك چۈن جۈرى جىباواز لە عىرفان ھەيە، بەھەمان شىيەنە ھەرىمەت لە جۈرانە ئەدەپىاتى عىرفانى خۇپىشىان ھەيە وەك ئەدەپىاتى (ئىسلامى، مەسيحى، بودى... هەندى) كە لېزەدا من زىپاتر مەبەستە جەخت لە ئەدەپىاتى عىرفانى ئىسلامى و مەسيحى بەمەوە، چۈنكە نۇونەتى شاعىرە كەنام سەر بە ترادىسيونى ئىسلامى و مەسيحىن.

عىرفان لە مېزۇوي ئايى مەسيحىدا لە سەرتقايى سەرەتلەنى مەسيحەو شىيوازى خۇزى وەرگەرت و لە قۇناغەكەنە خۇپىدا بەرەن پېتەپەنەن و گەشە كەن، لە دوو سەرچاۋەتى (دەرەكى) و (ناؤەكى) ياخود (خودى) كارىگەرى وەرگەرتەوە، كە بە گشتى دەبنە رەگەزە پېتەپەنەنە كەنە عىرفانى مەسيحى. رەگەزە دەرەكە كە بە (مېراتى) يەھەد (لە پەيوونى مېزۇوي ھەبەدو مسیح، ھاوشىيەنە نېزىكى ئايى و كارىگەرى تەورات) پاشان كارىگەرى ئايىكەنەن (گۇسوى) ياخود (باتىنى)... هەندى. لە سەر عىرفانى مەسيحى دەستپەتەكتات تا كارىگەرى ئەفلاتون و ئەفلاتونە نويكان، رەگەزە خودىيە كەش مەبەست ئىلى ئېنچىلە جۇراوجۇرەكان رېنالىيە عىرفانىيە كەنە خودى مەسيح و (پۈلس) و (يۇحنا) يە (https://fa.m.wikipedia.org).

ئەدەپىاتى عىرفانى مەسيحىش وەك جۈرە كەنە دىكىمى ئەدەپىاتى عىرفانى نەك تەنەنە بۇون و كارىگەرى ھەيە بەلکو جىن پەنجەي درېپۈوهتەوە بۇ ئىتو ھەنەتىكە لە نووسەران و شاعىرەنەنەن ئەنەنەنەن (جبان خليل جبران) كە يەكىكە لە نۇونەتى شاعىرە كەن ئەم لېكۈلەيەمەن. كە لەكەن باسى ئەم نۇونەيەدا ئاماشى زىاتر دەكەن بە ئەدەپىاتى عىرفانى مەسيحى و چۈنەقى كەوتەنەوە لاي ئەم شاعىرە.

ت. (وچد)، (سیاع) يان مۆسىقاو گۈرانى لە پارادامى عىرفانىدا:

لەم بارەوە نووسەر و بىريارى گورهه بۇوسى (برتلس)، لە كىتىنە كەيدا (تصوف وادىيات تصوف) بەشىكى تايىەتكەن كەن دەپتە بە باھتە، كە سۆفۇ و عارفە كەن سەرتقايى مېزۇوي ئىسلامى كەوتەنە ئەدەپىات و بەتاپەق شىعەر نووسىن. لەم بارەبەر راي و اىيە كە سۆفەيەكان زۆر گەنگىان دەدا بە (حال) و بە دابەزىنى رەحمەت خوايان دەزانى، بۇيە بەرەۋام بەدواي ئەم ھۆزىانە بۇون كە دەپتە ئەنگە ئاوازى خۇشبوو، دواتر سەرىكىشى بۇ مۆسىقاو دەرەنەنخام ئەم مۆسىقاو دەنگە خۇشە پېتۈپىستى بە وشەو دەستەۋازىي بېر لە جوانكارى (بىدۇغى) ھەبۇو، بەلام پېتۈپىست بۇو لە دەرىپەندا وشەو زاراوه و دەستەۋازىي ئەوتۇ ھەلبېزىن كە بۇ ئاستى گشتى گۆيگەن گۈنچاپ بىتتى ئىلى تېيىگەن، بەلام كەرمەسە زەنەنەن ئاوازدارىن بەجۈرىك جوڭە و تاسەبۇون لاي كۆيىر درۇست بەكتات. سەرەنەنخام لەبەرامبەر ئەم شىعرانەنە دەربارو چىنى فەرمانەۋادا، كە بەرەۋام سەنەتەتكارى ئىتىدا دەكىرا، ھۆنزاوهى لېرىكى (شىعىي غەزمەل) سۆفيانە سەرىپەلدا كە جىڭلەوە ساكارو سروشىتى و پە لە پەندو نېزىكىبوو لە تېكگەيەشتى خەملەكىيە و بە گشتى، ھاوكات ھەمۆ ھەول و ئامانچى ئەم جۈرە ھۆنزاوهى، رۈزەنلىق ھەستە سۆزبۇوه، ھەستە سۆزىكى كە دەرەنەنخام (حال) و (سیاع) درۇستىكتات (برتلس) بىگىنى ادوارد وچى، ۱۳۸۷، هش، ل. ۱۴۶).

(سیاع) لەتىوان عارفو سۆفەيەكاندا بەشىوارى و تى ئاواز لەلايەن كەسىكەوە بىستىنى لەلايەن گۆيگەنەوە یاخود سرود وتن بە كۆمەل و بە (دەف) و (نەم) يان

بهواتایه کی دیکه، لورؤژوهی رژحی مرؤف له پاهی (خوای) بهوه هاتووهه ته ئەم جیهانی ماددیه، زۆر غەمگىن بۇوهو بەتاسه ووه بۇ كەرەنوه بۇ ئەسلى خۆی.

سینه خواهم شەرەحە از فراق تا بگويم شرح درد اشتياق

دىلەم دەوی کە لەتاو فيراق و سوتانى دوورى پارچە پارچە بۇويىت، تا دەردى تاسەبۇونى خۆم بۇ (وپصال) بە ئەسلم، بۇ ئەم جۆرە دله بەيان كەم.

هر كىسى كۆ دور ماند از اصل خويش باز جويد روزگارو صلى خويش

ھەركەس لە نيشتاني ئەسلى خۆي دووركەوبىتهو، عەودالى رۈزگارى كەرەنوه يەقى.

من بە هە جمعىتى نالان شدم جفت بىد حالان و خوش حالان شدم

من بۇئەوهى هاودەردى خۆم پەيدا بکەم و دەردى جىابۇونەهيان بۇ بەيان بکەم، لە ھەممۇ كۆرپۇ كۆمەنلىكدا ئامادە دەممۇ ئالەم و ھاوار دەكەم.

ب. مەولەوي تاوهگۈزى:

شاعىرى عارف كەورى كەردى، مەولەوي تاوهگۈزى وپېاي ئەوهى ناسراوه بە شاعىرى (لىريكى)، ھاواكت لەگەل ئەوهى خۆي ھەورامى نەبوبو، ھۇنراوه كەنلى بە شىيەزاري ھەورامى دەرىپىوه، چونكە (پەرائى من) وشەو شىيەزاري ھەورامى پەر لە ئازاواز مۇسيقاو وەك زۆرلىك لە پىسپۈرانى بوارى مۇسيقاو گۈرانى دەلىن، گۈرانى ھەورامى مۇسيقاى ناوىت چونكە خودى وشەكەن ئازاوازدارە. شىعەكەن مەولەوي ئەڭەر لىنىشى تىينى كەيت، تەنها بە دروستى يېخۇنىتىهەو ھەست بە و تېيەو ھارمۇنیيە دەكەيت كە لە ھۇنراوه كەنلىدا ھەيە. مەولەوي لە ھۇنراوه كەنلىدا، لە سەدان ھۇنراوپىدا ناوى ئامىزە جىاجىاكانى مۇسيقاى بىردووه لەوانە (دەف، نەي، سەمتور، ساز...) هەتتىد. كە بەگشتى وەزىيەتىكى ئەنتۇلۇجى داوهتە ئەم ئامىزەنەو ھەروھە (مۇغەتى) كۆرانىيىز ياخود (نېچى) نەي زەن. لە لەپەر (507) دىوانە كەيدا بەناونىشانى (واھدى سەفيدى)، سەرتەت باسى ھاتنى مەركو نىشانە سەر سېپى بۇونى دەكت، بەلام ئەم ھەيشتى لە غەفلەتى يە... و دەلىت: هېچ وەكمى غەفلەت كەپ كەرەن گۈشم من پەممە

يا بەو پەردىي پاڭ (حىجازى) تەوه بەلگەم بىداپۇ جەمى خاوى سەنگى مۇتىپ بەو نەغمە (شانازى) تەوه بولەندەكەر دىلسۆز سەدای دەلتەنلىكى تاوهگۈزى مەولەوي، (507 لەش 1389)

من غافلەم... مۇتىپ مەقامەكەنلى (شانازى)، (حىجازى) بلىنى، بەدەنگى بەرز دەلم تەنكە... بەلگۇ بىدارى بکەپتەو... واتە مۇتىپ ھۆكارى راچەننە لە خەموى قورسى غەفلەت. لە دەسپېنلىكى ھۇنراوهى (نەواي ئالەم دل) دەلىت:

نەواي ئالەم دل، وينە سەدای نەي يىالەي زۇوخا مەنۋىشۇ چون مەمى

بەوانە بەندە. ھەرىۋىه حەكىمان و تۇوپىانە، ئىئمە ئەم ئاوازانەمان لە خولانەوهى كەردوونەوه ورگەرتووه. لە بىنەرتدا ئەوه دەنگى چەرخانى چەرخ، كە خەلگى دەيلەنەوه بە تەنبۇرۇ كەرپۇان بە گۇرانى. باوەرپاران دەلىن، كە لە دىاردەكەن بەھەشت، خالى بۇونىتى لە ئاوازى نەشازو ناخوش.

ئىئمە لە بەھەشتىدا ھەممۇمان لە پىشكەتەي جەستەي ئادەم بۇين و ئەم ئاوازانەمان گۈى لى بۇوه، ئەگەرچى كەتىتكى بۇونىه ئاواو گل گومانغان بۇ دروست بۇو، بەلام ھىشتىا ھەندىك لەوهەمان بېرمەوە. (مەطرب) كە لە زاراوهدا بە واتاي (طرب) ھېنەر، خۇش دەنگو خۇش ئاواز ياخود سەماكاردىت، لە فەرەنگى شىعەرى مەولانادا بە واتاي ئەوكەسمەي كە (بىان) ھەقىقەتى دلى عارفان دەكتات و خەنگى بەئاكا دەھېنىتىوھ لە (علم رباني) و ھەرمەھا بە (پىرى كامىل) تەريقەت و تراواھ (مەطرب) (تاجىدىن على، 1388 ھش، 840 ل).

مەطرب عشق عجب سازو نوای دارد نقش ھەپىرەدە كەزد راھ بەجاي دارد عالم از نالە عاشق مبادا خالى كە خوش آهنگو فرح بخش نوای دارد

(ن) نەي: (نەي) ياخود (نای) لەم ئامىزە مۇسېقىيانە كە بەدەم ياخود لىيو دەۋەنلىت. عارفان لەم ئامىزە چەندىن بايەتى ئەنتۇلۇجىان كۈزارشت كەدووهو ھەممۇپان لەسەر ئەوه كۆك كە (ن) پەزمىزى مەرۇشىكە كە لەخۆي (فان) بۇوهو كەمۇتۇوه تەبەر خواستو ويسىتى نەي زەنلى ھەستو بۇون كە (خوا) بە (تاجىدىن على، 1388 ھش ل 877).

مەولانا بۇ دەرىپىنى بايەتە ئەنتۇلۇجىيەكەن سوودى لە زاراوهەكانى (مەطرب، دەھۆل، نى، ساز... هەتتىد) زۆر ئامىزى مۇسېقىي ورگەرتووه، بەلام (ن) رۇلىكى سەنترالى ھەيە... چونكە ئەوهى مەولانا و توپوھەقى لەسەر زمانى (نەي) بە.

بىشوابىن نى چون شكایت مى كىد از جدابى ھا حكایت مى كىد

لەم (نەي) يە بىيىستە (كە مەولانا خۆيەقى) چۈن شەكتات دەكتات و حكایتى بۇۋەن جوداپى دەگۈرپەتەو... (نەي) سېمبولە بۇ مەرۇۋىي كامىل و دابراو لە ئەسلى خۆي. كە ھاتىتىقى بۇ جىهانى ئىزىدەپ دابراپى لە جىهانى بالا، ھەرۋەك چۈن نەي دەپىن و لە جىهانى خۆي (كە قاپىشى شەركە) (نەيىستانە) دايئەپن و نەي لېدروست دەكەن و دواتر ئەم دەنگى لېيدىت ھەممۇ حكایتى ئازاۋى دابراپى.

(نيكسون) بە ئىلەام ورگەرن لە راپەكارانى يېشىۋو راپى واپى: "ناتوانىن كۈمان لەو بەكەن كە (ن) بەشىۋەيەكى كىشتى (رەق) ياخود مەرۇشىكى كامىل كە بەھۇى جىابۇنەوهى لە (نەيىستان) واتە جىهانى رەق، كە يېشىرت بەر لە جىهانى ماددى، لەوئى دەزىياو نىشتاتىق بۇو، كە بۇ ئەم ئەسلى و نىشتانە دەنالىنى و ھەمان شەوق و چىزى كەرەنەوه بۇ نىشتاتى ئەسلى لەوانى دىكەشىدا دەورۇزىنى."

كر نىستان تامرا بېرىدەاند در نېيم مەد و زن نالىدەاند

لەرۇزەوهى كە منيان لە ئەسلى و (نەيىستان) جىاڭدۇوھەتەو، زن و بىاپ، واتە خەلگى بەگشتى ئالەم كىانىكىشانەيان سەرھەلداوە، واتە ھاواكت لەگەل من ئەۋانىش بە دەردى (فراق) مەوه دەنالىنى.

(جبران) را بهری شاعیرانی (محجر) برو که به رای نهوان و مزیقه‌ی ئددب دهربپینی . (https://fa.m.wikipedia.org)

(جبران) را بهری شاعیرانی (محجر) برو که به رای نهوان و مزیقه‌ی ئددب دهربپینی
حقیقتی (همستو بیری) مروف برو. نهوان شیوازیک زمانی دهربپینی نویان
ههلهزارد بؤ ئددب، که (لفظ) تنهنا هؤکاریک برو بؤ درخستنی چهمکه رؤحیه‌کانی
مروف.

(حنان التاخوری) له کتیبه‌کبیدا به‌مجوره و سفی جبران دهکات : "جبران وک
نووسه‌ریک، خاون خمایلیک سه‌رسور‌هینه‌ره، خمایلیک که به رؤحی تمه‌هوفی
رپوه‌لائق و سوزی فراوان و رنگریزیکی کاریکه‌ر له کتیبه بیروز (نیچیل)،
تیرکاراه... " (ساباوارد نازک، 1377 هش ل ۱۸).

جبران له کتیبه (کتاب الہال) دا له بهشی سیه‌مدا به‌ناوی (فی الموسيقی)،
سه‌رجمم تیروانینه ئه‌تتلوجیه‌کانی خوی بؤ مؤسیقا دهخانه‌پرو، ئه‌مه جگه له
سه‌رجمم نووسینه‌کانی که زاده‌ی عقل و خامه‌ی که‌سیکی پرسیارکه‌ری قولن. ئه‌وهی
ئیمه لیره‌دا کدومنه‌ته که‌رسه‌ی تویزینه‌وه‌کمان له بایت دیدی ئه‌تتلوجیانه‌ی
جبران بؤ مؤسیقا، چامه‌ی (المواکب).

چامه‌ی (المواکب) 1919

ئه‌م چامه‌یه له (203) به‌یت پینکه‌اتووه، وک (موشخات) دیدو تیروانینه‌کان
به‌سر رپلی جیاوازدا دابه‌شکراون، به‌جوریک که ئه‌م چامه‌یه گفتگوکه‌یکی فه‌لسه‌فی
نیوان دوو جوز له دیدو ئهزموون و حکایته. یه‌کیک له‌وانه ده‌نگ و دیدی پیریکی
کامله‌و دووه‌میشیان لاوبیکی تازه‌پیگه‌یشتووه که له هه‌نگاو سه‌رتایه‌کانی زیانیدایه.
ئه‌و با به‌ناهی که له‌تیوان ئه‌م دیدو ئهزموون و جیانینه‌دا دهیتنه باهق گفتگوکو
بریتین له : (چاکمو خراپه، حقیقیتی بون، شادی و غم، ثائین، عده‌الات، هیزو
ده‌سلاط، زاست، ئازادی، عیشق، خوشبختی، کیان و جهسته و مرکو
نهرمی).

دیدی یه‌کم یاخود (کلبرای پیر)، دهربپی واقعیه‌تیکه که له کومه‌لگه‌دا
ده‌گوزمری و له دوالیزمه‌کانی نبو ژیان ده‌دوبت که دژکانی له یه‌کتری جیاکدووه‌ته‌وه
(بوقوه‌نه، به‌هیزو لواز، گریان و شادی، روح و جهسته) و جیاوازی دهکات له
نیوانیاندا، به‌لام خودی که‌سایه‌تی پیره‌که، هه‌موو ئه‌م حقیقتانه دهخانه بهر
رخنه‌گرن که له‌واقعیدا حکوم به‌سر ریاندا دهکن.

له دیدی دووه‌مدا (که‌سایه‌تی لاؤه‌که) باسی و سفی دارستاینک (غابه) دهکات که
له‌پاستیدا ره‌مزی فه‌لسه‌فهی (وحدت). به واتایه‌کی دیکه، ئه‌م دیده باس له جیان و
جینگیکه‌یک دهکات که خالیه له هه‌موو دوالیزم (دژیلک) هکان، هر بؤیه کاتیک کوتایی
به باسی باهتیک ده‌هیتیت، به‌یتی (اعطنی الثای و غن..). دهکاته به‌یتی کوتایی و قفلی
ئمو باهته که و سفی ئه و جوزه جیانیه (جیانی دارستان). لام چامه‌یدا ئه‌م جوت
به‌یتی (اعطنی الثای و غن..) (18 جار) دووباره دهیتنه‌وه و هرجاریک به‌جوریک،
به‌لام به‌گشتی جمخت له‌وه دهکاته‌وه که (موسیقا) حقیقتیکی کاملی له‌خوکرتووه که
ئمویش بونی سه‌رثقاو بالایه.

جه‌دلیک که لام چامه‌یدا له‌تیوان ئه‌م دوو دیده‌دا، پووده‌دات، دهربپی ئهو
حالته به‌ریه که‌وتنه دهروونیه‌یه که له‌نیوان (جبران) جیانی دوالیزمه دژیه‌که‌کان و
دهره‌اویشته‌کانیتی که به‌دهست نادادی و گومرا‌بونه‌وه دهناشینی، له‌گمل (جبران) یاک
که ئوازاوو بانگی رؤیشتن به‌ره و جیانی که‌مال و خوشبختی و جیانی عیرفانی له ناخو

هؤنراوه‌ی (ئیشه‌و هم خهمان):

سه‌رتایپای ته‌نم ئایر و هرداوه
سه‌متوری، تاری، و هه‌م که‌ره جم
ده‌منی ده‌رجه‌نه‌ی، ده‌روون زو خالم
بالات و کلای خهمان بورازه
شهو خدته‌نی شووم به‌زاری مارکه
قه‌زای په‌نجه‌کت دهک له من که‌فن
حه‌بلی عاجزم، سالیده‌ر ده
باوهره کوره‌ی دل نه (جه‌هد) وجه‌خت رهوی ته‌ویخ‌لای "مه‌عدوومی" بـه‌دبهخت
(تاوگوزی موله‌وی، 1389 هش ل ۴۸)

ئه‌مشه و خه‌م سه‌ریه‌لداوه لیم... سوتاوی (فیراق) م، بؤیه گورانی بیز، هه‌موو
ئامیزه‌کانی موسیقات جم که، ده‌میک یاخود لیوت بئنی به نه‌یوه.
هؤشکردنوه، به‌وهی که خه‌م بکه‌یته کلای بالات... هه‌موو ئه‌م (بساط) و
زه‌مینه‌سازیه بؤ گهیشتن به معشوق، له شه‌ودا... که خه‌موی شووم ده‌زیبی و
ده‌کیانه زاری مار.

عاجزی دوریج... لیده‌ر ده‌ف... دل بخه‌ره کوره‌ی (حمد) سه‌ماما سوْز جوش و
خرؤشمه‌وه، وک زه‌مینه‌یه بک بؤ گهیشتن به (وصل) له دوای (فیراق). یاخود له
هؤنراوه‌یه کی دیکه‌دا:

سه‌متوری سینه‌م و هزایله‌ی بـه‌ر
(تاوگوزی موله‌وی، 1389 هش ل ۲۷۷)

مه‌هونو نه‌وای دووریت و هـسـد تـهـرـز
مه‌هونو شاعیر، لام هؤنراوه‌ه دهیان نه‌ونه‌ی دیکه‌دا، باهق کوراف بیز
(موغه‌نتی - موطریب) و ئامیزه‌کانی موسیقات وک که‌رسه‌ی زمان و ئه‌ده‌بی عیرفانی بؤ
مه‌بستو باهق ئه‌تتلوجی خستووه‌ته‌روو که ده‌گونجیت به وینه و قولی لای
مه‌ولانا نه‌یت، به‌لام زاده‌ت ترادسیونی عیرفانیه و وینه ئایدیاکان عیرفانی و باهق
ئه‌تتلوجین که (مردن، شادی، روح، روح، ناله‌ی دووری... هـتـد) اـهـخـودـهـگـیـتـ.

ت. جبران خلیل جبران:

شاعیریکی مه‌سیحی ماروونی خملکی لوینانه، زوریه‌ی ژیانی له ئه‌مه‌ریکاوه فه‌ردنسا
به‌سر بردووه، ئه‌م شاعیره‌مان ئه‌گه‌رجی مودینه و را به‌ری شاعیرانی (محجر) ای
عره‌به له تاراوه‌که، به‌لام به مودیلی خوی عارفو له نووسینه‌کانیدا به گشتی و له
هؤنراوه‌کانیدا به‌تایه‌تی هه‌لگری رؤحیکی پرسیارکه‌ری ئه‌تتلوجیانه‌ی قوله بؤ سه‌رجمم
باهته‌کان.

(جبران) که له (نیویورک) ده‌ژیا له ئاپارتمانیکی کونی ساده‌دا ده‌ژیا که ناوی نابوو
(صومعه) و اته دیرو خملوه‌تگه چونکه رزز چیزی له ته‌نهاپی و بیرکردنوه و خملوه‌ت و
(تأمل) ده‌برد. هر لیزه بروو که (جبران) سه‌رقائی خویندنه‌وهی هـهـنـدـیـکـ لـهـ کـشـیـنـهـکـانـیـ
فـهـیـلـهـسـوـفـیـ ئـلـیـانـیـ (نـیـنـچـهـ 1844- 1900) بـوـوهـ پـیـ کـارـکـهـرـیـوـوـ (ساباوارد نازک ،
1377 هش ل ۱۷).

به‌تایه‌تی کتیی وایگووت زرده‌شت- که باس له (مرؤفی بالا)، (مه‌رگی خوا)،
(گه‌رانه‌وهی نه‌مرانه)، (مرؤفی بالا به‌کاملترین شیوه و پـزـهـتـیـقـتـرـینـ مـانـایـ خـوـیـ...)

أَتَاهَا الرِّئْثُ كَأَسْ	لِلتَّدَى لَلَّدَمَاءِ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا نَازْ وَنُورْ
وَأَيْنُ التَّابِي شَوْقٌ	لَا يَدْانِيهِ الْفَنُورُ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا جَسْمٌ وَرُوحٌ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ عَبُوقٍ وَصَبُوحٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا جَسْمٌ يَسِيلُ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ مَسْوِحٍ وَنَفْوُلٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا سَرُّ الْخَلُودِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ يَقْنَى الْوُجُودُ
5. دهنهنجام	
1. مؤسيقا له تهدبياتي فهلهفي و عيرفانيدا، بوبونيك تهنتلوجي هه يه.	
2. مؤسيقا له تهدبياتي عيرفانيدا كمرسمى رافه كدن بوبونه.	
3. عيرفان بهمهمو موديل و جوزره كانيهوه له ئىسلامى مهسيحي و يهودى و	
بودى، هەلگرى يەك پارادىمى هاوبىشە له ھىلە فيكىريه كشتىتىه كاندا.	
4. مۇدىلىي عيرفانى بالايرە له ئائىن و فەلسەفة.	
5. مەولەوى وەك شاعيرىكى كورد، لەم بابەتەنە دواوه كە عارف و شاعيرە	
كەورەكانى فارس و عەرەب لىنى دووان، بەلام بە تايىي خۇي.	
6. مۇدىلىي بەجۈرىتىكى له مۇدىنەكانى، مؤسيقاى له وحودىكى ئاسىانى دابى و تەنەنە	
بوبونيكى ئىستىتىكى دايە.	
7. عيرفان جەوهەرى مەرۆف ئامانجىيەتى، بۆيە هەلگرى راپسى تهنتلوجىه، بەلام	
مۇدىلىي نۇنى ئائىن تەنەنە (فقە) و مەرۆف ئامانج نىيە، بەلکو بە قوربانى كزاوه، بۆيە له	
خويىندەوهى نۇنى ئائينىدا باسىن (حەرام) و (حلالى) مؤسيقاىه.	

أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا يَمْحُو الْمَحْنُ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ يَقْنَى الزَّمْنُ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا حَيْرُ الشَّرَابِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ تَقْنَى الْهِلَابِ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا حَيْرُ الصَّلَادَةِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ تَقْنَى الْحَيَاةِ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا عَدْلُ الْقُلُوبِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ تَقْنَى الْذَّنَوْبُ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا عَزْمُ التَّقْوَشِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ تَقْنَى الشَّمْسُونُ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا حَيْرُ الْعِلُومِ
وَأَيْنُ التَّابِي يَقِنَّ	بَعْدَ أَنْ تَطْلَعَ التَّجْوِمُ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا مَجْدُ ائِيلَىِ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ زَنْمٍ وَجَلِيلٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا لَطْفُ الْوَدِيعِ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ ضَعِيفٍ وَضَلِيعٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا طَرْفُ الظَّرِيفِ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ رَقِيقٍ وَكَثِيفٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا حَبُّ صَحْبِيِّ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ جَمِيلٍ وَمَلِيجٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	فَالْغَنَا حَيْرُ الْجَنُونِ
وَأَيْنُ التَّابِي أَبَقَيِّ	مِنْ حَصِيفٍ وَرَصِينٍ
* * *	* * *
أَعْطَنِي التَّابِي وَغََّنَ	وَانْسَ ضَلْمُ الْأَقْوَاءِ

سهرچاوهکان

- یژبی، سید بحیری، (۱۳۸۷ ه. ش)، عرفان نظری، مؤسسه بوستان، تهران.
- زرینکوب، عبدالحید، (۱۳۷۷ ه. ش) پله‌پله تاملات خدا، تهران.
- بلخی، مولانا جلال الدین محمد، (۱۳۸۷ ه. ش)، مثنوی معنوی براساس نسخه نیلکسون. چاپ مزائی نشر پیان، تهران.
- تاجین، علی، (۱۳۸۸ ه. ش)، فرهنگ نادها و نشانه‌ها در اندیشه مولانا، سروش، تهران.
- تاوگوزی، مهولوی، (۱۳۸۹ ه. ش). دیوانی مهولوی لیکوئینه‌وی ملا عبدالکریمی مدرس، انتشارات کردستان، سنندج.
- سابایارد، نازک، (۱۳۷۷ ه. ش)، از نای نی، وهرگزیانی به فارسی محمد صادق شریعت، مؤسسه انتشارات شاب، تهران.
- عبداللهی، محسن، پارادایم چیست؟ قسمت اول.tirat.blogfa.com
- خاستگاه وظهور عرفان مسیحی، ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد. <https://fa.m.wikipedia.org>
- جلیز، دونالد، (۲۰۰۹)، فلسفه علم در القرن العشرين، ترجمه و دراسة د.حسین علی، دار النور، بيروت.
- امین، احمد، (۱۹۳۵) قصة الفلسفة اليونانية، مطبعة دار الكتب المصرية، قاهرة.
- کاشانی، عزالدین محمود(۷۹۴ق)، مصباح الهدایة وفتح الكتابة، امیرکبیر، تهران.
- یژبی، سید بحیری، (۱۳۷۷ ه. ش)، فلسفه عرفان، مرکز انتشارات و دفتر تبلیغات اسلامی، حوزه ق.
- فولادی، علیرضا، (۱۳۸۹ ه. ش)، زبان عرفان، سخن، مراطفت، تهران.
- برتلس، یونگی ادوارد ویچ (۱۳۸۷ ه. ش)، تصوف وادیات تصوف ترجمه سیروس ایزدی، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران.